

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם, אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העינים, כי מכבר "נתן לכם" עינים לראות"

ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' וישלח, טו"ב כסלו
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תמא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת
בת דודי מרת רייזל (ראזע) ב"ר צבי הירש ע"ה
ריווקין
נפטרה ביום י"ב כסלו ה'תשס"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש / משיחת ש"פ וישלח ה'תשנ"ב

8 זמן הגאולה

תהי' אז מלחמה או לא? / פרשת השבוע באור הגאולה

10 "בני אל תתייראו" - מדור חדש!

אני מפרסם בכל האפשרויות שצריך לנסוע / לקט מענות קודש מתקופת "מלחמת המפרץ"

11 "בזכות נשים צדקניות"

כוחם המיוחד של הנשים / תפקידן של הנשים בהבאת הגאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מדוע פותח אדה"ז במילה תניא? / צילום מהגהת הרבי על ביאורים באגרת התשובה

מדור "זמן הגאולה" מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק
נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר תצות היום - ה'תשס"ב
יה"ד שיקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)
דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ד. דער ביאור אין דעם וואס דעם אלסן רבי'ן איז בנבט דר ברענגען דעם
לסוף "תניא" (דלכאורה, אכת טארע אז ס'איז דא אזא גירסתא נ"ל, איך אבער צוליב
וואס דער אלטער רבי...
אויף אין ערשטן חלק פון תניא, וואס דער אלטער רבי הויבט אן "תניא צא
בספ"ב דגדה מסביעין אותו כו"ו...
איז דרש ר' ספלאי, אויך צא ניש תניא? און כאטש טאקע אז ס'איז דא אויך א
גירסתא "תניא" (מבואר במקום אד"י), איז פארוואס איז מ'מיט דער אלטער רבי א
תניא, און ניש דרש ר' שמלאי כגירסתא צמבאצטע המרווחת?
איז יודע דער ביאור אין צענט דעס? א) תניא איז אהרות איתן, און צמבצ
וויבאלד אז דער לימוד פון ספר תניא - דער הוטב"כ פון חסידות חב"ד - איז פערנ
דעם איתן שבנשמה (ס"א ג' ע"ג), דעריבער הויבט אן דער אלטער רבי זיין ספר
מיטן ווארט תניא, להורות אז דער לימוד פון דעם ספר איז פערנ-דעם איתן שבנשמה
(ב) ס'איז דא א קליפה קשה ביותר וואס הויבט מיטן נאמען "תניא", וואס
זי בעצינט זיך ברא"ב ללב לוספי התורה, און כריחה צביטולה איז דורך לימוד
פנימיות התורה דוקא (ראה ס"ח כוונת ספה"ע. כארז"ל ביאור האירא). און
דעריבער הויבט אן דער אלטער רבי דעם הוטב"כ פון חסידות מיטן ווארט "תניא",
להורות אז דאס איז פכית אח קליפה הנ"ל.
וואס פירן דעם גב דער...
פראן אלעמעלות וטובלות שבתניא...
סקלאב קס"ו: "האגרת הזאת... הנקראה במדינתנו בשם תניא קטן", אז דעריבער הויבט
אן דער אלטער רבי דעם אגה"ת מיטן ווארט "תניא", בכדי להורות אז ער איז פערנ
דעם איתן שבנשמה און ער איז מכריח די קליפה הנקראת בשם תניא.

מוקדש לעילוי נשמת יגון ע"ה בן - יבלחט"א - אברהם אלעל - נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"א
יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש

כבר נגמרו ונשלמו כל העיניים גם מצד (וב)העולם והכל מוכן לביאת המשיח ● ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם ● בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר ● קטעים משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ב - מוגה

והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל – כבר נגמרו ונשלמו כל העיניים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עיני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים)², אלא, עבודה מיוחדת להביא

א. [. . .] אף שמצד יעקב נגמרו ונשלמו כל עיני הבירורים וכבר אז (כשוישלח יעקב) היתה יכולה וצריכה להיות הגאולה [שלכן שלח מלאכים לעשו להודיע שהגיע הזמן ד"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו, ו"ביקש לישב בשלוה" (כנ"ל*)]. מ"מ, לא בא ענין זה בפועל מצד (וב)העולם.

אבל, לאחר "מעשינו ועבודתינו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחר גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"פוצו מעינותיך חוצה"¹, ומוסיף

(1) ראה ספר השיחות תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

(* סי' בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 161 ואילך.

מדוע פותח אדה"ז במילה תניא?

לרגל חג הגאולה י"ט כסלו ראש השנה לחסידות, ובקשר עם סיום ספר התניא (לפי חלוקתו לימי השנה) – אנו מביאים צילום מיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על עמוד אחד מתוך ביאורים באגרת התשובה שנלקטו משיחות חודש תשרי ה'תשכ"ט

להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

דער ביאור אין דעם וואָס דעם אַלטן רב'ין איז נוגע צו ברענגען דעם לשון "תניא" (דלכאורה, אמת טאקע אז ס'איז דאָ אַזאַ גירסא אַויף כנ"ל, אָבער פאַרוואָס איז דער אַלטער רבי מביא גירסא שאַינא ריווחת?)

אויך אין ערשטן חלק פון תניא, וואָס דער אַלטער רבי הויבט אָן "תניא בספ"ג דנדה משביעין אותו כו". פרעגט מען די קשיא: דער לשון אין ש"ס (נדה ל, ב) איז דרש ר' שמלאי און ניט תניא? און כאָטש טאָקע אז ס'איז דאָ אויך אַ גירסא "תניא" (כמבאר במקום אחר), איז פאַרוואָס מביא דער אַלטער רבי די זעלענע גירסא תניא, און ניט דרש ר' שמלאי כגירסא המרווחת?

איז ידוע דער ביאור אין דעם:

(א) תניא איז אותיות איתן, און וויבאלד אז דער לימוד פון ספר תניא – דער תושב"כ פון חסידות חב"ד – איז מעורר דעם איתן שבנשמה (סה"ש תש"ג ע' 59), דעריבער הויבט אָן דער אַלטער רבי זיין ספר מיטן וואָרט תניא, להורות אז דער לימוד פון דעם ספר איז מעורר דעם איתן שבנשמה.

(ב) ס'איז דאָ אַ קליפה קשה ביותר וואָס הייסט מיטן נאָמען "תניא", וואָס זי געפינט זיך בלב לומדי התורה, און כריתתה וביטולה איז דורך לימוד פנימיות התורה דוקא (ראה מ"ח כוונת ספה"ע. כהאריז"ל ביאור האידרא. בית רבי ח"א . . .). און דעריבער הויבט אָן דער אַלטער רבי דעם תושב"כ פון חסידות מיטן וואָרט "תניא", להורות אז דאָס איז מכרית את קליפה הנ"ל.

וואָס לויט דעם י"ל בדא"פ אויך בנוגע צום אגה"ת, וואָס אויך אין אים איז בודאי פאַראַן המעלות וסגולות שבתניא שהרי אדה"ז הו"ל ביחד, וכנ"ל קראה חלק"ק [ולהעיר מהקדמת המו"ל פון הוצאה שקלאב תקס"ו: "האגרת הזאת . . הנקראת במדינתנו בשם תניא קטן"], אז דעריבער הויבט אָן דער אַלטער רבי דעם אגה"ת מיטן וואָרט "תניא", בכדי להורות אז ער איז מעורר דעם איתן שבנשמה און ער איז מכריח די קליפה הנקראת בשם תניא.

ההתגלות בפועל בעולם.

ב. ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטרות דפרשת וישלח – והי"ו³ בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

מהחידושים של (יוסף וההמשך ד) – "בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ז עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב"⁴) – שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאינו שלאח"ז) לא הי' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו"⁵), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת⁶, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליבאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "זעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כלול מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כלול ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שזוה מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ) – "בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" – שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770"⁷.

ובעומק יותר – "צרפת" אותיות "פרצת", שזוה מרומז שגילוי והפצת המעיינות הוא בצרפת – פריצת כל הגדרים, ולא רק באופן שמצד פריצת כל הגדרים דהמעיינות באים הם גם בתחתון שאין תחתון למטה ממנו, אלא יתירה מזה, שענין זה הוא גם מצד התחתון, כמודגש בכך ש"צרפת" אותיות "פרצת"⁸, ועי"ז נעשה "פרצת"⁹ עליך פרץ¹⁰,

(7) ראה לקמן ח"ב ע' 472 ואילך.

(8) ובסגנון דלעיל – שהמקבל מתאחד עם המשפיע להיות כמותו, ע"ד "והי' אור הלבנה כאור החמה" (וראה לקמן הערה 10).

(9) וישב לח, כט.

(10) "פרץ על שם הלבנה בנפרצת לעתים ונבנית לעתים" (כנ"ל*) – וי"ל ש"נפרצת" (פירצה, מיעוט הלבנה) הוא גם מלשון פריצה, שזוה מרומז שבמיעוט הלבנה (בחציו השני של החודש) נכלל גם פריצת גדר הלבנה שמקבלת מן החמה להיות כמו החמה.

(* בהערה 87 בסה"ש שם ע' 163.

דעקבתא דמשיחא יהיו "נשותיהם מושלות עליהם", היינו שיצייתו לנשותיהן, רק צריכים לפעול אצל הנשים שלא יבקשו דברים של מה בכך, עניינים טפלים ומותרות – אלא יבקשו את הדברים שצריכים לבקש.

וכפי שהי' במתן תורה, שהנשים הכריחו (את האנשים) לקבל את התורה (עי"ז שלא השתתפו בחטא העגל²⁰ שהוא ההיפך דמ"ת²¹), וקדמו להשתתף בנדבת המשכן²², ועוד ועיקר – שייכותן המיוחדת להליכה אח"כ לארץ ישראל בגאולה²³ ע"י משה רבינו – גואל ראשון²⁴, וכמובא בגמ' ובמדרש²⁵ שדוקא הנשים חיבבו את הארץ כהסיפור דבנות צלפחד²⁶, שזוהו ההיפך מעצת המרגלים,

יה"ר שכך יהי' גם עם הנשים שבדור זה, שישכחו מכל ענייני המותרות ויתבעו מבעליהן²⁷: ראשית – ללכת ולקבל את התורה על-מנת ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ושנית – אפ"ל כאשר נמצאים עדיין במדבר, בחוץ לארץ, להעמיד שם בגלות את המשכן לו ית', ושימסרו לצורך כך את הזהב, כסף ונחושת עם כל שלש עשרה או חמש עשרה הדברים²⁸ שמונה שם בפרשה²⁹,

ועי"ז גופא הן יפעלו אח"כ בגלוי שיוכלו לילך בקרוב קוממיות לארצנו, בביאת משיח צדקנו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן אני מאמין.

(תרגום חפשי ומעובד משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ב - בלתי מוגה)

20) הנשים לא רצו ליתן ולא נתנו זהבם לעשיית העגל (פרד"א פמ"ה. ועוד). וראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 299 הע' 11.	20) רגג, א. וראה לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך. וש"נ).
21) "ומיחו בבעליהם" (במדב"ר פכ"א, י).	25) ספרי פנחס כז, א. וראה גם במדבר שם. ועוד.
22) ויקהל לה, כו. וראה סה"ש שם הע' 13.	26) פינחס כז, א-ד. וראה פרש"י שם כו, סד: "על הנשים לא נגזרה גזירת המרגלים לפי שהן היו מתבבות את הארץ".
23) שאמרו חז"ל (סוטה יא, ריש ע"ב) "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים".	27) ראה גם לקו"ש שבהערה 18.
24) שהוא גואל אחרון (ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א	28) ראה לקו"ש שם ע' 902 ובהנסמך שם.
	29) ר"פ תרוומה.

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת **רבקה** בת הרה"ח ר' **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ח ר' **שמואל** שי' והרה"ח ר' **יעקב** שי' **שפריצער**

שזו תלמוד גדול¹¹), שזה גם קשור עם מה שכתוב¹² על הזמן דלעתיד לבוא "נקבה תסובב גבר",

והרי כל הענינים דלעתיד לבוא מתגלים ע"י ההכנות לזה – "מעשינו ועבודתנו"¹³ במשך זמן הגלות – וגם בזה ישנה הוראה כללית לזמננו, כדלקמן.

ג. הגמרא במסכת חולין אומרת בנוגע לאשתו של אדם ש"כבד אשתו . . יותר ממה שיש לו".

ולכאורה אינו מובן מדוע מגיע לה כל כך הרבה כבוד? והרי אם כבוד זה אינו מגיע לאשה לא היתה התורה מצוה כן ולא היו צריכים להתאמץ לתתו, ומכיון שהתורה אומרת שיכבדה "יותר ממה שיש לו", הרי זה סימן שכך צריך להיות, ויתכן שמגיע לה כבוד כל כך גדול עד שכל מה שיש לו לא יספיק לזה, ועליו עוד למצוא מהיכן להלוות כסף – העיקר שיהי' לה כל מה שמגיע לה.

והביאור הוא:

כיון שלעתיד לבוא יתגלה ש"המעשה הוא העיקר" (מעשה גדול) ו"נקבה תסובב גבר", כך גם עכשיו ישנו ענין זה בפנימיות, שלכן "כבד אשתו . . יותר ממה שיש לו" כי היא אמנם "יותר" ממנו, שהרי הוא רק "מביא חיטין" אבל האם "חיטין כוסס"?

ובמילים פשוטות: האיש יכול להורות כיצד צריך להיות, אולם כאשר צריכים ליישם זאת בפועל בנוגע לחינוך הבנים והבנות (בעיקר בתחלת חינם), ואח"כ בנוגע להנהגת הבית: כשרות המאכלים, טהרת המשפחה ובהנוגע לכל הענינים העיקריים שעליהם מיוסד בית יהודי – הרי הם תלויים בעיקרם בעקרת הבית, ומצד כמה סיבות אין לבעל את כחות הדרושים לזה כי כך רצה הבורא,

ולכן דורשים ממנו לכבדה "יותר ממה שיש לו" כי היא אכן "יותר" ממנו משום שיש לה כוחות יותר ממה שיש לו, ומאידך כיון שאמרו לו שהאשה היא "עזר כנגדו" (שבזה מודגש מעלת האישה) – לכן נדרש ממנו דוקא לכבדה, מאחר שיש לו כח לזה.

ד. והנה רואים בפועל, שכשם שבדור דמתן-תורה בזמן ש"ה' עוז לעמו יתן"¹⁴, הרי היתה ההתחלה "כה תאמר לבית יעקב"¹⁵ "אלו הנשים"¹⁶, וכמבואר במדרש שכל קיום התורה הי' תלוי בזה¹⁷ – כך גם בדור דעקבתא דמשיחא ביחוד¹⁸, כמובא גם בכתבי האריז"ל¹⁹ שבדור

(11) קידושין מ, ב. ועוד.

(12) ירמי' לא, כא.

(13) תניא רפ"ז.

(14) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו

(זבחים קטז, א) במתן תורה כו'.

(15) יתרו יט, ג.

(16) מכילתא (ופרש"י) שם.

(17) שמו"ר פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 וא"ך. ועוד.

(18) שהוא לגול של הדור שיצא ממצרים (כתבי האריז"ל שער הגלגולים הקדמה כ. לקוטי תורה וספר הליקוטים שמו"ג, ד).

(19) ספר הליקוטים שמו"ג, ד.

"זה משיח, שנאמר¹¹ עלה הפורץ לפניהם"¹².

ג. ובדורנו זה גופא ניתוסף עוד יותר בכנה"ל כש"קיימא סיהרא באשלמותא" חודש כסלו בשנה זו:

ידוע ומפורסם הר"ת דשנה זו – "הי' תהא שנת נפלאות בה", "בכל (מכל כל)"¹³, היינו, שהשנה עצמה וכל הענינים שבה הם באופן של "נפלאות", "פלא" שלמעלה מנס¹⁴, ו"נפלאות" לשון רבים, ועד ל"נפלאות", נו"ן פלאות¹⁵, ולכל לראש והוא העיקר – "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁶ ("נפלאות" גם לגבי יצי"מ¹⁷).

ובשנה זו עצמה כבר "קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש השלישי (שלימות של ג' חדשים, "בתלת זמני הוי חזקה"¹⁸), ועומדים בסמיכות ליום השלישי בחודש השלישי, מתן תורה דתורת החסידות¹⁹, התחלת הגילוי

(11) מיכה ב, יג.

(12) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

(13) נוסח ברכת המזון, וראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.

(14) ראה לקו"ש חט"ו ע' 368 הערה 16. וש"נ.

(15) זח"א רסא, ב.

(16) מיכה ז, טו.

(17) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). וש"נ.

(18) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.

(19) ובשנה זו מלאו תשעים שנה להכרזה שי"ט כסלו הוא ראש השנה לתורת החסידות (ט"ז כסלו תרס"ב – תשנ"ב), שמהז ניתוסף "שטורעם" מיוחד בהפצת המעיינות חוצה ע"י "חיילי בית דוד" שלוחמים "מלחמת בית דוד" ומנצחים את אלה "אשר חרפו עקבות משיחן" (כדברי כ"ק אדנ"ע בהשיחה הידועה) – כפי שכבר נעשה בשלימות בסיומה של שנת הפ"ט שמסיימים מזמור פ"ט (בגימט' פדה) בתהילים באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", ועתה נמצאים בשנת הצד"ק, הקשורה עם ביאת משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק השלישי, כסיום וחותם מזמור צד"ק בפסוק "ויהי נועם גו' ומעשה ידיו כוננהו", שקאי על השראת

דתורתו של משיח, שאז יהיו הנישואין דהקב"ה וכנס"י באופן ש"זהי' אור הלבנה כאור החמה".

ולהעיר, שענין זה מודגש גם בכך ששנה זו היא שנה שלימה, שחשון וכסלו שניהם שלמים (גם חדשים שלמים בהמשך אחד), ושנה תמימה (תמימות יתירה²⁰), שניתוסף בה חודש העיבור²¹ – דיש לומר, שבשנה שלימה (שלימות החדשים חשון וכסלו) מודגשת שלימות (חדשי) הלבנה (כפי שמקבלת מהחמה), ובשנה תמימה (הוספת חודש העיבור²²) מודגשת שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה, כיון שע"י חודש העיבור משתוות שנת הלבנה לשנת החמה, מעין ודוגמת "זהי' אור הלבנה כאור החמה"].

ויש לקשר זה עם דרושי חתונה שאמרם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²³ (שנדפסו מחדש ובתוספת ביאור כו'²⁴) – דרושים

השכינה בביהמ"ק השלישי (מדרש תהלים עה"פ), שזה"ע הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיאת במדרש (שמו"ר פל"ג, ז) בנוגע להמשכו, ושלימותו בביהמ"ק השלישי (וראה לקמן בשוה"ג להערה 23).

(20) כולל גם השלימות ד"שבע שבתות תמימות תהיינה" כשהתחלת הספירה במוצאי שבת, תמימות כימי בראשית – שלימות משולשת (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 12 ואילך. וש"נ).

(21) ערכין לא, א – במשנה.

(22) ובהדגשה יתירה בשייכות ל"ט כסלו, ראש השנה לתורת החסידות – שבו מתחילים ללמוד שיעורי התניא (כפי שנחלק לימי השנה) לפי החלוקה דשנה מעוברת.

(23) בהחתונה ד"בית יוסף" בשנת תרפ"ט.*

(24) ביום א' פ' וישב, טו"ב כסלו – נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחת שיחיו "קונטרס דרושי חתונה", בצירוף שתי שטרות של דולר לצדקה (המו"ל).

(* להעיר מהשייכות דשנת תרפ"ט ל"פרצת" – שהשלימות דהסי' – (שכל א' מהתשעה כולל מעטרת) היא צ', ד"ל שבוה מרונו שבשנת הצד"ק נעשית שלימות הנישואין, שהו"ע ענין הנישואין דכנס"י עם הקב"ה.

כוחם המיוחד של הנשים

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. אצל יהודים בכלל ישנו חילוק בין הענין דתורה לענין ד"בכל דרכיך דעהו"¹ - שהחיוב במצוות תלמוד תורה הוא לאנשים בלבד², משא"כ החיוב ד"בכל דרכיך דעהו" הוא הן לאנשים והן לנשים, ואדרבה, מצד זה שהענין ד"בכל דרכיך" קשור עם עניני העולם הרי הוא שייך יותר לעקרת הבית מאשר לאיש, וכמארז"ל³ כלום "אדם מביא חטיטין חטיטין כוסס" אלא הוא זקוק ל"עזר כנגדו"⁴ (שעושה את החיטיטין ראויים למאכל אדם⁵).

זאת-אומרת, הענין של התורה שהיא מל' הוראה שייך לבעל, שלכן הוא יכול להורות כיצד צריכים להתנהג, אולם אח"כ יש לעשות זאת בפועל וזהו תפקידה של עקרת הבית לפעול כן במעשה בפועל [..]. והרי "מבטלין תלמוד תורה מפני מצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים"⁶, כלומר, לא רק שהמצוה אינה למטה מהתורה או שוה לתורה אלא היא יותר מהתורה (שלכן מבטלין כו'),

וכשצריכים להקים בית פרטי שיהי' מיוסד על יסודי התורה והמצוה - הרי זו "מצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים", משהו אחר לא יכול לסייע בזה ולא ישקיע בזה, וגם לא ידע מה דרוש תיקון וכיצד לתקן ולבנות, אלא "אי אפשר לעשותה ע"י אחרים" - הוא מוכרח לעשות זאת בעצמו והיא בעצמה, ובמילא מובן שזהו ענין מעשה המצוות שנעלים יותר מלימוד התורה.

ב. ותובן יותר מעלת הנשים על-פי המדובר לעיל בהמאמר⁷ מ"ש בזהר⁸ אודות ספירת המלכות "לאו איהי מאנא לגבי' כו' אלא עטרה על ריש"י" (היינו, שספירת המלכות אינה בבחינת כלי לבחינת ז"א, אלא היא עטרה על ריש"י, למעלה מז"א, שזהו"ע אשת חיל עטרה בעלה⁹ שיתגלה במיוחד לע"ל),

וכמובא גם בכתבי האריז"ל שלעתיד לבוא ההלכה היא שמעשה גדול¹⁰ (לא כבזמן הגלות

בתורת החסידות השייכים לחתונה - שבזה מודגשת ביותר השייכות לחתונה דכנס"י עם הקב"ה לימות המשיח, שאז יהי' עיקר ושלימות הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא".

ומזה מובן שבימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש²⁵ - היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ("ישראל וקוב"ה כולא חד") ב"שולחן ערוך"²⁶ לסעודת הנישואין, הסעודה דלוינתן ושור הבר ויין המשומר, שבסיומה "אומר לו (הקב"ה) לדוד (דוד מלכא משיחא) טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן, אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁷ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא"²⁸.

ד. והמעשה הוא העיקר²⁹.

בבואנו מערב שבת שבו קיימא סיהרא

(25) כלומר לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (כנ"ל ס"א), אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העינים, כי מכבר "נתן לכם" . עינים לראות".

(26) ובפרט לאחר שלימות העבודה בכל הדורות בקיום ה"שולחן-ערוך" (דה"בית יוסף) עם ה"מפה" שעל ה"שולחן-ערוך" (הגהות הרמ"א על השו"ע דהב"י) - כידוע הרמז במ"ש "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", שרומז על הרמ"א, שלאורו הולכים כל בני"ע עד סוף כל הדורות, ועי"ז יוצאים מהגלות אל הגאולה.

(27) תהלים קטז, יג.

(28) פסחים קיט, ב.

(29) אבות פ"א מ"ז.

(* כולל גם אחינו בני"ה הפדדים - כפי שמצינו בנר חנוכה שגם הספרדים (שבדרך כלל נוהגים כהב"י) נוהגים כהרמ"א. וכן לאי"ח, שהאשכנזים נוהגים כהספרדים, כמודגש בפסק הרמ"א כדעת הרמב"ם ולא כדעת התוספות (ראה ט"ז א"ח ר"ס תרנ"א). ולהעיר גם מהפסטר פרשת וישלח: "גלות גו צרפת (אשכנז) וגלות ירושלים אשר בספרד ירשו את ערי הנגב", החיבור והאיחוד דאשכנזים וספרדים בבית וירשת אחדים, ששייך לתוכן הענין הדלוקת נרות חנוכה "עלי פתח ביתו מבחוקין", כדי להאיר את החושך (מישתקע החמה), "עד לכליא גלגל דתתמודא".

חדוש כסלו באשלמותא, והמשכו ביום הש"ק ומוצאי ש"ק (יום ראשון (שנקרא יום אחד, ש"הי' הקב"ה יחיד בעולמו³⁰), טו"ב (כסלו), ג' ימים רצופים שיש בהם מעלה (קדושה) מיוחדת, והמשכס בח"י, ערב י"ט כסלו, ועאכו"כ בימי הגאולה י"ט וכ"ף כסלו, והמשכס בימים שלאח"ז עד לימי חנוכה - יש לערוך התוועדויות חסידיות³¹ ("חסידישע פארבריינגענישן") בכל מקום ומקום, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התוועדויות גדולות במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו, כולל גם שבכל מקום פרטי תהי' ההתוועדות באופן של "עיקר" (ולא באופן שמקום פלוני הוא "עיקר", משפיע, ומקום פלוני הוא "טפל", מקבל), ולא זו בלבד שאין זה גורע בה"עיקר" שבמקום שני, אלא אדרבה, שע"יז ניתוסף יותר בשאר המקומות, בבחינת "קנאת סופרים תרבה חכמה"³², ועד שכולם נעשים בבחינת "עיקר", ועד ל"עיקר שבעיקר" - שאינו צריך לקבל השפעה ממקום מרכזי ועיקרי, כיון שנעשה בעצמו כמו המקום המרכזי והעיקרי, ע"ז ובדוגמת שלימות הלבנה שהיא (לא רק בבחי' מקבל, אלא) כמו החמה.

וכדאי ונכון שכאו"א יערוך התוועדות (ומה טוב - ג' התוועדויות³³, "בתלת יזמני

(30) ב"ר פ"ג, ח. פרש"י בראשית א, ה.

(31) להעיר מפתגם בעל הגאולה ע"ד גודל הפעולה דהתוועדות חסידית יותר מפעולתו של מלאך מיכאל (אג"ק שלו ח"ג ע' תיג. וש"נ).

(32) ב"ב כא, סע"א. כב, רע"א. וראה אוה"ת ויצא ריח, ב ואילך.

(33) אחת בעצמו ושתיים ע"י שלוחיו, או שמשלתן בעצמו בשלשתן כיון שנערכות בזמנים שונים - בליל י"ט כסלו, ביום י"ט כסלו, ובפרט קרוב לסיומו ובאופן שיומשך גם בליל כ' כסלו (כנ"ל*).

(* הנרה 65 בסה"ש שם ע' 161.

(1) משלי ג, ו.
 (2) ראה הל' ת"ת לאדה"ז הי"ד. אבל ראה ע"ד חיוב נשי ישראל בחינוך ולימוד התורה - סה"ש תש"נ ע' 455 ואילך.
 (3) יבמות סג, א.
 (4) בראשית ב, יח. יבמות שם.
 (5) ראה 'התוועדויות' תשמ"ה ח"א ע' 24.
 (6) מו"ק ט, סע"א ואילך. רמב"ם הל' ת"ת פ"ג ה"ד.
 (7) שמואל ב' כ"ג.
 (8) ר"ע מ"פ תרומה קנח, א.
 (9) משלי יב, ד.
 (10) ראה סה"מ מלוקט ח"ג ע' קיא ואילך ובהנסמן שם בהע' 23.

אני מפרסם בכל האפשרויות שצריך לנסוע

בקשר עם המצב בעולם בכלל ובאה"ק בפרט, אנו מביאים חלק שני של תשובות ומענות שנתקבלו מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעל-פה או בכתב, בחורף שנת ה'תנש"א – בעת ההכנות ל"מלחמת המפרץ" ובשעת התנהלותה

בעת חלוקת הדולרים יום א', כ"ף טבת – לנציג קונסול התיירות באה"ק שאמר כי התיירים מפסיקים לנסוע לאה"ק (בחודש שבט):

אני מפרסם בכל האפשרויות שצריך לנסוע. ואדרבה, זה המקום הכי בטוח, כיון שהר הבית שם ומקום המקדש שם. והעיקר – שם נמצאים שני מליון או שלשה מליון, כן-ירבו, של בני ישראל.

לאשה הנוסעת לאה"ק (תרגום חפשי):

עליך לפרסם שאת נוסעת לארץ ישראל, ישנם יהודים שמפחידים עצמם ומפחידים אחרים בנוגע לא"י, בנוגע לנסיעה לשם, עלייך לפרסם שאת נוסעת, ואין מה להסתכן בוה, זהו המקום הבטוח ביותר, כיון שזהו המקום של ביהמ"ק.

כשעבר בעלה של הנ"ל אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: כנראה תעזור לה לפרסם,

הנ"ל אמר שיפרסם בא"י, ואמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לא בארץ, אלא כאן [והוסיף באנגלית] תפרסם שאתה נוסע לארץ ישראל.

(״בית חיינו״ גל' 71 עמ' 13-14)

ליהודי מתל אביב שכתב במכתבו כי כולם מלאים דאגה וכו', כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א בתחילת חודש שבט:

א חושד בכו"כ כשרים המלאים בטחון בהוי' שומר ישראל.

ב) ואולי צ"ל בדהתפהמ"ז [=בדיקת התפילין והמזוזות] שלו. אזכיר על הציון.

הוי חזקה" – עם עצמו (בכל עשר כחות נפשו³⁴), עם בני ביתו, עם חבריו וידידיו וכיו"ב – כדי להדגיש עוד יותר שכאו"א הוא גם משפיע (ע"ד שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה), וכמ"ש³⁵ (בשייכות להגאולה) "זהשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

ובהתוועדויות אלו יעוררו ויתעוררו³⁶ ("איש את רעהו יעזורו"³⁷) להוסיף בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח, כדרשת חז"ל³⁸ על הפסוק "פדה בשלום נפשי", "כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני כו",

34 ראה "התמים" ח"ב ס"ע מה ואילך. לקו"ש ח"ב ע' 497 ואילך.

35 מלאכי בסופו.

36 ובלשון הרב הוא בעל הגאולה: "זה היום . . אשר בו . . יתעוררו אלפי לבבות בישראל לתשובה ועבודה שבלב כו" (לקו"ד ח"א יט, ב).

37 ישע"י מא, ו.

38 ברכות ח, רע"א.

ועוד והוא העיקר, לא רק "כאילו פדאני לי ולבני", אלא "פדאני לי ולבני" בפועל ובגלוי.

ובפשטות – שתיכף ומיד ממש (בהמשכה של התוועדות זו, עוד לפני תפלת המנחה) מתקיימת בקשת יעקב (בשם ועבור ובשליחות כביכול דכאו"א מישראל) "לישב בשלום" (שקורין במנחה) בפועל ובגלוי (כיון שכבר לפני³⁹ נתקיים היעוד "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"), ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישרים את פניך"³⁹, בביהמ"ק השלישי, ושם תערך ההתוועדות הגדולה דחנוכת ביהמ"ק השלישי במעמד כל בני" (כל יושבי עלי⁴⁰), עוד לפני ימי חנוכה, ובימי חנוכה יתוסף עוד יותר ("מוסיף והולך") בשלימות הגאולה באופן ד"לכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון"⁴¹.

39 תהלים קמ, יד.

40 ערכין לב, סע"ב.

41 תהלים פד, ח.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחת זיסק שיחיו – לברכות עד בלי די

תהי' אז מלחמה או לא?

[. .] עפ"ז יומתק שייכות הפרשה עם ההפטורה – "חזון עובדי":

הגמרא אומרת "מאי שנא עובדי' לאדום כו' עובדי' גר אדומי ה', והיינו דאמרי אינשי מיני' ובי' אבא ניזיל בי' נרגא". שזהו **תוכן** ההפטורה, הפרעון ובירור דאדום, באופן שמהפכים את אדום – תחתון שאין תחתון למטה ממנו, עד שעיי"ז דוקא נעשה שלימות מלכותו ית' – "והיתה לה' המלוכה", "ותתגלי מלכותא דהוי' על כל יתבי עלמא", "לעלם ולעלמי עלמיא". וכמ"ש "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד".

(משיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית)

- (1) סנהדרין לט, ב. הובא בפרש"י ופי' הרד"ק עובדי' (3) צפני' ג, ט. הובא ברמב"ם הל' מלכים בתחלתה.
(2) ויש גורסין: לישדי. וכ"ה בתניא פל"א.
ומלחמותיהם* ספי"א.

* וזה העיר ע"ד הרמז, שאף שהרמב"ם כותב שם (ספי"ב) ש"לא יהי' שם לא מלחמה כו" – מינו תהי' אז המעלה הבאה ע"י **מלחמה**, בירור התחתון. וגם מלחמה בפועל - מלחמה דקדושה במלחמותה של תורה (ראה גם שיחת מוצאי כ"ף סבת תשמ"ט), כמו שמושיך שם "ולא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד".

הילדים של היום זה לא הילדים של פעם...

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יהי המלך"

כאשר יעקב פגש את עשו¹, הוא (יעקב) ה' מוכן כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה, והטעם שלא יכול עדיין ללכת אז אל הגאולה, כפי שהוא אמר לעשו: "כי הילדים רכים גו"².

ומזה מובן, שכשיגיע הזמן שיצטרפו כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה – הילדים לא יהיו "רכים".

שכן עכשיו, ברגעים האחרונים בגלות, השנה זה משיח צדקנו בא ("אָט קומט משיח צדקנו") – הילדים שפעם היו "רכים", עתה אינם "רכים", ומחכים למשיח בתשוקה גדולה³.

(1) פרשתנו לג, ד. (3) בכ"ז ראה גם ב"חי המלך" שו' ע' 3 ואילך.

(2) שם, יג.

ולא רק שמחכים לו, אלא גם **תובעים** שכבר יבוא, וצועקים ושרים את-זה בשמחה גדולה, ובשפת המדינה כדי שגם גוים ישמעו ויבינו זאת.

ובודאי שאבינו שבשמים השומע איך שהילדים צועקים ושרים זאת – יקיים את ה"נער ישראל ואוהבהו"⁴ ויוציאם מהגלות ויביאם אל הגאולה האמיתית והשלימה, ובזכותם – יוציא גם את "זקנינו", כיון ש"הם (הילדים) הכירוהו תחלה"⁵, וכולם ביחד ילכו לקבל את פני משיח צדקנו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לנגן "זוי וואַנט משיח נאַר".]

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

- (4) הושיע יא, א. (5) שמו"ר פ"א, יב.

כשבוערת שריפה לא עורכים חשבונות

כאשר – רחמנא ליצלן – בוערת שריפה, רואים בטבע האדם שהוא אינו נעמד להציל את חפציו באופן מסודר – אשר בתחילה מחפש במגירה שבה מונח דבר יקר ולאחמ"כ הולך למגירה שני' שבה נמצא דבר שאינו יקר כ"כ (כמו הקודם) אך גם הוא חשוב – אלא הקב"ה הטביע בטבע בני אדם שכאשר בוערת שריפה אזי מיד "ויקח מן הבא בידו"¹ ו"מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה"².

[והנמשל:]: גם כאשר אפשר לערוך חשבונות – חשבונות שאינם אמיתיים או אפילו חשבון צדק אמיתי – שבשנים כתיקונם ה' צריך להיות סדר שונה, הרי זה לא נוגע ל"שעת חרום", שעה בה הקב"ה שורף את שיירי הגלות האחרונים, ורוצה שיהיו ראויים ל"ואתם תלוקטו לאחד אחד בית ישראל"³ וכפירוש רש"י⁴ שהקב"ה אוהז ביד כ"א ומוציאו מהגלות.

אמנם, גם מצד היהודי צריכה להיות איזו הכנה, "ויקח מן הבא בידו", ועל כך אומרים שהגיע כבר הזמן לקדש את שמו של הקב"ה באופן שגם אינם-יהודים יראו זאת, על-ידי שהיהודי יהי' יהודי באהליך ויהודי בצאתך, עם "גאון יעקב" ועם כל התוקף בנוגע לשמו, לבושו ולשונו, וכל העניינים שבזכותם יצאו בני ישראל מגלות מצרים⁵, "כימי צאתך מארץ מצרים"⁶, ובודאי שניתן הכח לבצע זאת בשלימות, וכאמור לעיל – בשמחה ובטוב לבב,

וזה גם יזרז, יקדים וימהר את קיום היעוד ד"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". (תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תש"מ – בלתי מוגה)

(1) פרשתנו לב, יד. (4) נצבים ל, ג.

(2) ראה מכלילת (ורש"י) בא יב, יז. וראה אנציק' תלמודית ע' אין מעבירין על המצות. וש"נ. (5) ראה פס"ז (לקח טוב וארא ו, ו. וראה בהנסמן בלקו"ש חל"א ע' 230).

(3) ישעי' כז, יב. (6) מיכה ז, טו.